Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

TOT INAINTE

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 32 (284) ☆ Miercuri 5 Mai 1954 ☆ 4 pag., 15 bani

Oamenii muncii din patria noastră au sărbătorit cu nespusă bucurie ziua de 1 Mai.

Un aspect al tribunei centrale din Piața „I. V. Stalin", în timpul demonstrației oamenilor muncii.

Măreața demonstrație de 1 Mai a oamenilor muncii din Capitală

1 Mai 1954.

Minunată e Capitala patriei noastre în dimineața acestei zile. Au împodobit-o mâini harnice, cu steaguri, cu ghirlande verzi, cu flori multicolore și multe portrete. Și în toate casele, oamenii s'au sculat mai devreme, s'au îmbrăcat în cele mai frumoase haine, și au pornit pe străzile și bulevardele însorite, spre Piața Stalin, unde are loc marea demonstrație de 1 Mai a oamenilor muncii din Capitală.

Frumos e împodobită Piața Stalin, locul unde se va desfășura marea demonstrație. Deasupra tribunei oficiale, se află un imens panou cu portretele nemuritorilor învățători ai omenirii muncitoare, Marx, Engels, Lenin, Stalin — și lozinca „Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției muncitorilor din toate țările !". Fâlfâie în vânt nenumărate steaguri roșii și tricolore.

Incep să urce la tribune, oameni ai muncii, fruntași din industrie și agricultură, reprezentanți ai științei, artei și culturii, activiști de partid și de stat, militari și delegați ai muncitorilor din numeroase părți ale lumii.

Este ora 9. Intâmpinați cu nestăvilite urale sosesc conducătorii partidului și ai guvernului.

In tribuna centrală iau loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, Miron Constantinescu, Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraș, C. Pârvulescu, P. Borilă, D Coliu, N. Ceaușescu, general locotenent Al. Drăghici, M. Dalea, I. Fazekaș, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. M. Sadoveanu, L. Răutu, S. Toma, St Moraru, Gh. Necula.

Răsună solemn imnurile de stat ale R.P.R. și U.R.S.S., apoi ia cuvântul tovarășul Chivu Stoica, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C al P.M R.

Incepe demonstrația. Ca și în alte dăți, bucuria de a trece primii prin fața tribunelor, o au pionierii. Trec sute de pionieri. Ei poartă coronițe de flori și flutură în mâini eșarfe roșii, galbene și albastre.

Sună vesel goarnele de-alamă.
Trec prin piață șiruri de voinici.
Pasul viu. Privirea înainte.
Răpăe'n cadență tobe mici.

E mai vesel soarele de Mai
Zările sunt parcă mai albastre:
Trec în fruntea mândrului alai
Pionierii Capitalei noastre!

Coloana pionierilor alcătuiește din mers un drapel viu al patriei noastre. Un grup de pionieri aleargă spre tribuna centrală Au brațele încărcate cu flori. Ei le dăruiesc cu multă dragoste conducătorilor partidului și guvernului. Sunt flori ale recunoștinței celor 800 de mii de pionieri ai patriei, care trăiesc o viață fericită, cum n'au avut nicicând copiii țării noastre...

Apar apoi rândurile strânse ale gărzilor muncitorești înarmate. Ei își amintesc bine de glorioasele zile din August 1944, când au luptat cu aceste arme pentru eliberarea patriei noastre din lanțurile robiei fasciste.

Pășesc acum prin piață, în sunetele marșului intonat de o uriașă fanfară, coloanele elevilor și elevelor din școlile rezervelor de muncă — schimbul de mâine al clasei muncitoare. Cu câtă emoție privesc la acești elevi muncitorii din tribune care și-au făcut anii de ucenicie în întreprinderile capitaliștilor, suferind bătăi și foame. Cât de mult s'a schimbat viața țării noastre!

Nesfârșite sunt coloanele oamenilor muncii... Iată-i trecând pe vrednicii metalurgiști dela „23 August", pe ceferiștii dela „Grivița Roșie", pe muncitorii și tehnicienii marii fabrici de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", pe harnicele muncitoare dela „Filatura Românească de Bumbac". Coloana demonstranților se aseamănă cu un fluviu ce unduiește. In piață, în fața tribunelor, muncitorii își încetinesc pasul, să salute pe conducătorii noștri, să-și exprime încrederea în partid și guvern, care conduc poporul pe calea bunăstării.

Pe panourile purtate de oamenii muncii din industria ușoară, sunt înscrise succesele lor Produse de calitate superioară, ieftine și în cantități sporite — acest îndemn al partidului este urmat cu cinste de oamenii muncii.

Steagurile purpurii și tricolore, florile și portretele sunt nelipsite la fiecare coloană. Răsună cântece de acordeoane, viori și instrumente populare.

Noi și noi coloane trec prin piață. Ovațiile închinate partidului și guvernului Republicii noastre se înfrățesc cu cele închinate marii noastre prietene și aliate, Uniunea Sovietică. „Trăiască Uniunea Sovietică, bastionul păcii și independenței popoarelor!" — răsună de pretutindeni lozinca oamenilor muncii, care știu că tot ce este frumos și luminos în viața noastră, toate înfăptuirile noastre le datorăm ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice.

Oamenii muncii poartă numeroase portrete ale conducătorilor partidului și guvernului nostru, ale conducătorilor gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, portretele conducătorilor de partid și de stat din țările de democrație populară, portretele conducătorilor partidelor comuniste din țările capitaliste și coloniale. Răsună lozinci scumpe închinate păcii și prieteniei între popoare. Cuvântul „Pace", e înscris pe lozinci, pe pancarte, pe stegulețele purtate de copiii ridicați pe umerii părinților, pe baloanele colorate ce se înalță în văzduh.

Impreună cu muncitorii dela orașe, manifestează și oameni ai muncii din agricultură, muncitori din gospodării agricole colective și de stat, tractoriști dela S.M.T.-uri. „Trăiască alianța frățească dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare!". Lozinca aceasta, răsună din mii de piepturi. Mărturie vie a acestei alianțe de nezdruncinat este sprijinul pe care-l dau țărănimii muncitoare, zecile și sutele de muncitori care au plecat din uzine să lucreze la sate.

Cu aplauze călduroase sunt salutați oamenii de știință, artiștii și scriitorii, profesorii și învățătorii, studenții, care demonstrează în cadrul coloanelor.

Prinși în joc, oamenii muncii din Capitală trăiesc din plin bucuria minunatei sărbători.

In sunetul marșurilor sportive se desfășoară apoi defilarea sportivilor. Cu trupuri oțelite, în costume viu colorate, plini de voioșie — așa trec iscusiții noștri sportivi. Iată și un car alegoric, pe care sportivii asociației „Dinamo" execută măiestre figuri de gimnastică.

Parada sportivă, tinerească, la sfârșit. Marea demonstrație de 1 Mai se încheie prin intonarea imnului de luptă al muncitorilor din întreaga lume: „Internaționala".

Ziua Presei Sovietice

La 5 Mai se sărbătoreşte Ziua Presei Sovietice. Ziua aceasta este legată de aniversarea ziarului „Pravda", al cărui prim număr a apărut la 5 Mai 1912.

„Pravda" a fost înfiinţată după indicaţiile lui Lenin Cei ce au lucrat pentru apariţia ei au fost I. V. Stalin şi alţi luptători de frunte ai partidului bolşevic. Pe atunci era nespus de greu să apară un ziar muncitoresc, deoarece tipografiile şi hârtia erau în mâinile capitaliştilor. „Pravda" a apărut însă cu sprijinul muncitorilor care şi-au dat bucuroşi o parte din banii proprii ca să aibă un ziar al lor. Muncitorii au ajutat „Pravda" necontenit şi au apărat-o în nenumărate rânduri împotriva prigoanei.

„Pravda" înseamnă adevăr. In ziarul „Pravda" muncitorii aflau adevărul despre cauza suferinţelor lor şi despre drepturile lor; simţindu-se îmbărbătaţi de glasul „Pravdei", ei îşi strângeau rândurile în jurul partidului leninist, se înrolau în lupta revoluţionară.

După victoria proletariatului rus în Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie. „Pravda" a devenit un stegar al luptei pentru victoria socialismului. Prin „Pravda", Partidul Comunist stătea zilnic de vorbă cu masele, le sfătuia şi le învăţa cum să construiască noua orânduire liberă şi fericită, fără exploatatori şi asupritori. Muncitorii şi ţăranii trimiteau redacţiei ziarului „Pravda" scrisori în care ei îşi exprimau părerile cu privire la mersul muncii şi vieţii, făceau propuneri, scoteau la iveală lipsurile şi greutăţile.

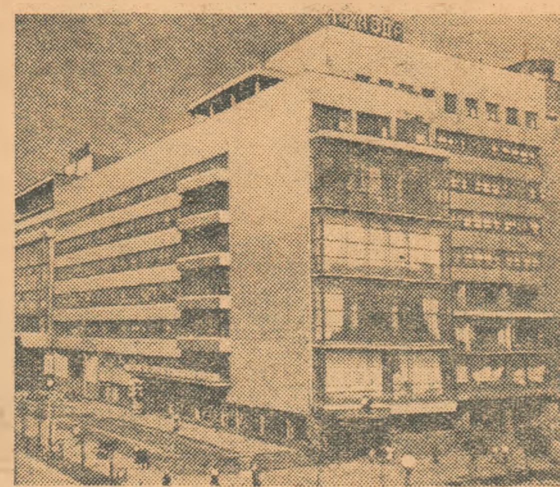
„Pravda" a fost şi este o tribună de răspândire a celei mai înaintate experienţe a muncitorilor, ţăranilor, a oamenilor de ştiinţă şi de artă.

După modelul „Pravdei" au fost înfiinţate şi alte ziare şi reviste care apar în milioane de exemplare, pentru muncitori şi ţărani, pentru tineret şi pionieri, pentru oamenii de ştiinţă etc. In ţara noastră, sunt cunoscute şi iubite asemenea publicaţii sovietice ca: „Comsomolscaia Pravda", „Pionierscaia Pravda", „Ogonioc" etc.

In frunte cu „Pravda", presa sovietică este un stegar al luptei pentru pace. Glasul său se ridică neîncetat în sprijinul luptei pentru o viaţă mai bună a celor ce muncesc; acest glas se aude mereu susţinând solidaritatea popoarelor în lupta pentru pace.

Din experienţa şi modelul „Pravdei", a presei sovietice, învaţă presa muncitorească şi comunistă din toate ţările. A exprima numai adevărul, a servi cu abnegaţie poporul — acesta este ţelul ziarelor muncitoreşti. Presa comunistă din ţara noastră luptă pentru înfăptuirea politicii partidului în vederea îmbunătăţirii neîncetate a traiului celor ce muncesc.

Ziua Presei Sovietice este sărbătorită în toate ţările ca zi a presei legată de popor.

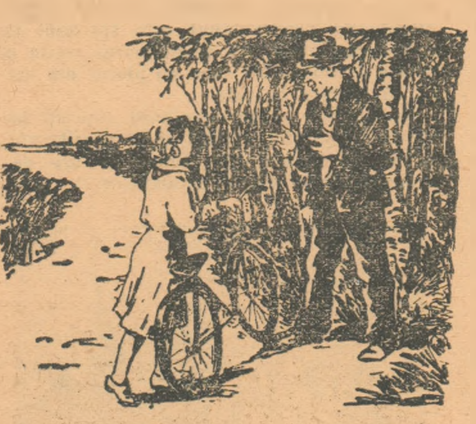
In clădirea aceasta uriaşă se tipăresc „Pravda" şi alte ziare şi reviste sovietice.

Nu puteam face altfel

Nu mai plouase demult. Pământul de pe drum se uscase şi devenise tare, ca asfaltul. Era uşor de mers cu bicicleta.

Când se terminară ultimele case din Bellava Dolnaia, Vanda mări viteza. Mergea atât de repede, încât vântul înfierbântat de arşiţă îi dogorea faţa şi mâinile. Cam pe la jumătatea drumului, Vanda trebuia să treacă printr'o pădurice.

Apropiindu-se de pădurice, văzu la marginea ei un bărbat. Sta ascuns după un tufiş şi îi făcea semne să oprească.

— Bună ziua, fetiţă! — îi spuse politicos necunoscutul, când Vanda ajunse lângă el. De ce goneşti atât de repede? Mai odihneşte-te puţin. Aşa ai să-mi poţi da şi mie un ajutor.

Bărbatul nu era îmbrăcat ca prin partea locului. Costumul lui era plin de praf şi din negru devenise cenuşiu, luând culoarea drumului. Pe ghete avea un strat gros de noroi uscat.

Ştergându-şi sudoarea de pe faţă, el îi zâmbea Vandei, dar ochii lui erau neliniştiţi şi prudenţi. Privea mereu în jurul lui, de parcă s'ar fi temut să nu vină cineva.

— Cred că m'am rătăcit, — spuse bărbatul, — trebuie să ajung la Pensc...

— Mergeţi pe drumul acesta; duce drept la Pensc, — îi răspunse Vanda.

— Iţi mulţumesc, drăguţă! Vai, ce cald e azi! — continuă necunoscutul, căutând vădit să intre în vorbă cu ea. Am transpirat de tot şi sunt plin de praf. Ce bine ar fi să fac acum o baie! Nu cumva e vreun râu pe aici?

Vanda îi spuse că nu departe de locul acela curge râul Nisa.

Necunoscutul se învioră. Incepu îndată să-i pună o mulţime de întrebări: câte minute îi trebuie ca să ajungă la râu, cât de adâncă este apa prin locurile acestea, dacă sunt tufişuri pe mal...

„E cam ciudat omul ăsta! — se gândi fata. Se uită mereu în jurul lui... Şi mă întreabă de Nisa. Dar Nisa e un râu de graniţă".

Vanda îşi aminti de întâlnirea copiilor cu grănicerii, organizată într'o seară la şcoală. Grănicerii le povestiseră atunci multe despre serviciul lor greu, dar de mare cinste.

— In ţara noastră mai sunt încă duşmani ai poporului, foştii burghezi şi moşieri, — le spusese şcolarilor un tânăr caporal cu o panglică de decoraţie pe veston. Aceşti duşmani încearcă adesea să treacă frontiera, pentru ca să se strecoare prin Republica Democrată Germană şi să ajungă în Germania Occidentală la prietenii lor — la americani.

— Condu-mă până la râu, drăguţă! — o rugă necunoscutul. Fă o faptă bună. Am să-ţi dau bani, mulţi bani, să-ţi cumperi un palton nou.

Vanda clătină din cap şi îi răspunse:

— Nu pot. Mă grăbesc să ajung la oraş; m'a trimis mama la un magazin. Mai e puţin şi se închide. Dacă vreţi — aşteptaţi-mă. In douăzeci de minute mă întorc dela magazin şi atunci vă conduc.

Bărbatul se învoi nu prea bucuros:

— Bine, te aştept.

„E clar. Este un duşman! — hotărî Vanda. Trebuie să ajung mai repede la oraş!"

Ea intră în fugă în casa pichetului de grăniceri şi, cu respiraţia tăiată de emoţie, le povesti despre necunoscutul acela suspect.

După o jumătate de oră el fu arestat. Se dovedi că era un diversionist duşman, pe care îl căutau de mult organele de securitate ale republicii.

Iar a doua zi, în şcoala la care învaţă Vanda, avu loc o adunare solemnă de pionieri.

In faţa întregii şcoli, un ofiţer de grăniceri îi mulţumi călduros Vandei Balţejac în numele unităţii sale şi îi înmână un dar de valoare din partea grănicerilor.

— Ai procedat ca o adevărată patriotă — spuse ofiţerul — şi ai făcut un mare serviciu patriei. Omul pe care l-ai demascat a atentat la libertatea poporului nostru, la viitorul copiilor polonezi şi la viitorul tău.

— Nu puteam face altfel — spuse ea încet, când aplauzele se potoliră. Sunt doar pionieră!

(Traducere din limba rusă)

Descoperiri interesante

O expediţie arheologică a Academiei de Ştiinţe din R.S.S. Azerbaidgiană a făcut de curând câteva descoperiri interesante în regiunea hidrocentralei din Mingheciaur. Cercetătorii au descoperit prin multe săpături patru aşezăminte străvechi. Pe locul acestor aşezăminte s'au găsit 25 de mii de diferite obiecte: vase de lut cu forme de animale, cuptoare de olărie din epoca de bronz, flaute de os şi corn şi multe altele...

Olimpiada Tinerilor Fizicieni

Povestirile unei cărţi de fizică

Care dintre voi n'a deschis scoarţele groase, citind aproape rând cu rând paginile mele? Pe mulţi îi auzeam spunând: „Câte taine minunate ascund paginile acestei cărţi: fenomene, principii, formule, probleme, curiozităţi din lumea care ne înconjoară".

Intr'una din zilele trecute, o fetiţă despre care mai târziu am aflat c'o cheamă Mihaela Munteanu şi că era în clasa a VII-a la Liceul de fete nr. 4 din Bucureşti, m'a luat cu dânsa şi, după ce m'a purtat vreme de câteva ore, am poposit împreună într'o sală pe uşa căreia scria: „Laboratorul de fizică". Era laboratorul liceului.

Mihaela a deschis uşa. Pe masă erau pregătite câteva aparate, baterii, oglinzi, prisme. Curând mai veniră şi alte colege ale Mihaelei.

— Hai, fetelor, să începem treaba! le spuse Mihaela.

— Să citim mai întâi problemele, pe urmă facem şi experienţele, spuse Ioana Măgură...

Celelalte au fost de-acord. S'au aşezat fiecare în câte o bancă, au desfăcut gazeta în care erau publicate problemele etapei a II-a a Olimpiadei Tinerilor Fizicieni şi s'au apucat de lucru. Eu le priveam cu atenţie. Din când în când, câte o fată mă lua de pe bancă, îmi deschidea scoarţele, cercetându-mi cu atenţie filele. Atât Mariana Vasilescu, cât şi Dana Apostolide sau Viorica Popescu, toate căutau să rezolve singure problemele şi să răspundă la întrebări. După ce fiecare s'a lămurit asupra conţinutului problemelor şi întrebărilor, au început să discute între ele. Apoi au pregătit placajul, cuişoarele şi prismele pentru construcţia periscopului, precum şi bateriile pentru experienţă.

După cele câteva ore cât au stat în laborator, fetele au plecat fiecare la casele lor. Luându-şi „la revedere" dela colegele ei, Mihaela a mai rămas în laborator să aranjeze aparatele cu care lucraseră. Apoi m'a luat de pe bancă, m'a pus în ghiozdanul ei şi împreună, am pornit-o spre casă.

La numai câteva zile, am putut-o vedea pe Mihaela împăturindu-şi cu grijă hârtiile pe care scrisese răspunsurile la problemele şi întrebările etapei a II-a şi trimiţându-le redacţiei.

Sunt sigură că la fel ca Mihaela vor face toţi pionierii şi şcolarii din clasele a VI-a şi a VII-a, şi în primul rând participanţii etapei I-a, doritori să-şi încerce forţele şi la etapa a II-a. Eu le doresc tuturor succes.

(O carte de fizică).

1 MAI pe glob

U. R. S. S.

Oamenii sovietici au sărbătorit cu însufleţire ziua de 1 Mai. Moscova a fost minunat împodobită. Când limbile orologiilor din turnul Spaski au arătat ora 10, a început parada militară şi marea demonstraţie de 1 Mai, a oamenilor muncii din Moscova.

După masă, s'au organizat mari serbări populare prin parcuri, grădini, pieţe. Tineri şi vârstnici cântau şi dansau. Pe Colinele Lenin, au început să ţâşnească fântânile arteziene. Stadionul „Dinamo" a găzduit mari întâlniri sportive.

Până noaptea târziu au răsunat cântecele marii sărbători a primăverii.

R. P. CHINEZĂ

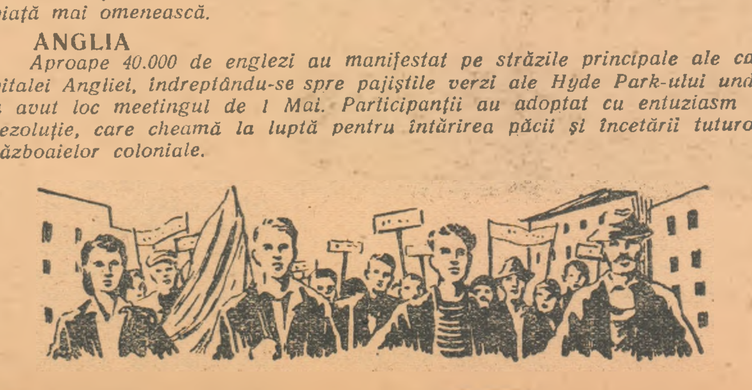
La demonstraţia de 1 Mai din Pekin, au participat peste 500.000 de oameni ai muncii. Demonstraţia a fost deschisă de coloanele fruntaşilor în muncă din întreprinderile Pekinului. Pancartele, steagurile purpurii, lozincile, vorbeau despre prietenia de nezdruncinat a Chinei Populare cu Marea Uniune Sovietică şi cu ţările de democraţie populară, despre viaţa luminoasă pe care şi-o făuresc astăzi locuitorii Chinei libere.

FRANŢA

In ciuda faptului că ministrul Afacerilor Interne al Franţei a interzis demonstraţia de 1 Mai pe traseul dintre Piaţa Bastiliei şi Piaţa Naţiunii, oamenii cinstiţi ai Parisului au sărbătorit ziua de 1 Mai. Zeci de mii de parizieni s'au adunat în pădurea Vincennes unde a avut loc un mare meeting. In frunte cu membrii Partidului Comunist Francez, oamenii muncii din Paris şi-au manifestat dorinţa arzătoare de pace, de libertate, de o viaţă mai omenească.

ANGLIA

Aproape 40.000 de englezi au manifestat pe străzile principale ale capitalei Angliei, îndreptându-se spre pajiştile verzi ale Hyde Park-ului unde a avut loc meetingul de 1 Mai. Participanţii au adoptat cu entuziasm o rezoluţie, care cheamă la luptă pentru întărirea păcii şi încetării tuturor războaielor coloniale.

Ne pregătim pentru examene

Aşa mi-am împărţit timpul

In întâmpinarea examenelor, eu mi-am împărţit timpul în aşa fel ca în fiecare zi să pot repeta timp de o oră din materia parcursă.

La Limba română, m'am controlat dacă am o scriere corectă gramaticală şi ortografică. Am observat că încă mai fac greşeli. De aceea, mi-am pregătit un caiet special în care îmi trec observaţiile făcute. Cuvintele la care fac greşeli, le scriu în forma lor corectă până le învăţ bine.

La Limba rusă, am observat că nu prea stau bine cu declinările. Am observat însă că pentru a putea declina un substantiv în limba rusă, trebuie să cunoşti bine terminaţiile. De aceea m'am apucat să învăţ terminaţiile pe care nu le cunosc. Şi aşa, în fiecare zi, în ora repartizată pentru recapitulare, eu mă corectez la greşelile pe care le fac.

Elena V. PÂRVU
unit. de pionieri nr. 17
com. Chiojdeanca
raionul Cricov

Cum repet eu

Pentru a repeta cât mai uşor şi mai temeinic în vederea examenelor, eu repet materia pe capitole.

In momentul de faţă repet la gramatică, partea în care se vorbeşte despre pronume. Fiecare regulă o repet de două-trei ori. După ce am învăţat-o bine, iau textul şi-l fac analiza morfologică. In acelaşi timp fac şi analiza sintactică, repetând sintaxa. Astfel eu reuşesc foarte uşor să-mi repet materia.

Leontina STĂNILOIU
Şc. nr. 2 fete Ploieşti

Mai folosesc câteva lucruri...

De multe ori mi-am pus întrebarea: Ce trebuie să fac să mă pregătesc temeinic pentru examene? Răspunsul la această întrebare l-am găsit singur. Iată-l: In afară de timpul în care repet din materia parcursă, eu mă folosesc de câteva lucruri care mă ajută foarte mult. In primul rând mă folosesc de punctualitate şi atenţie la orele de curs: din explicaţiile tovarăşilor profesori nu las să-mi scape nici o ideie principală. In caz că nu pot să scriu atât de repede ideia principală, mă duc după oră şi rog pe tovarăşul profesor să mi-o spună din nou. Un alt lucru de care mă folosesc, este frecvenţa regulată la şcoală. Aceste toate eu le respect cu stricteţe iar ele mă ajută foarte mult.

Mihai NICHITA
cl. a VII-a
com. Miroslăveşti
raionul Paşcani

Fapte pionereşti

OŢEL SPECIAL...

Iustina Nicolescu e în clasa a II-a şi în curând va fi pionieră. Ea ştie că pionierul se recunoaşte după cravata roşie, dar mai ales după munca sa. Iustina a făcut o treabă însemnată, care poate fi numită pionierească. Era în curtea Şcolii elementare Fundeni o grămadă de fier vechi; ea a adăugat grămezii câteva potcoave şi o tigaie spartă! Fierul vechi adunat de pionierii unităţii nr. 4 din Fundeni, regiunea Bucureşti, are o poveste mai lungă. Ea începe cu vizita făcută de pionieri la uzinele „23 August".

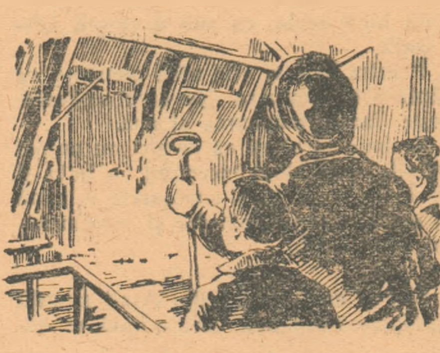
In uzină au văzut multe. In clădirile imense, oamenii lucrau liniştiţi, fiecare la locul lui, mânuind unelte, conducând maşini mici şi mari.

La turnătorie, în faţa grămezilor uriaşe de fier vechi, pionierii s'au oprit şi au întrebat la ce foloseşte.

— Cu tot ce vedeţi aici, hrănim pântecosul ăsta de cuptor, le explică un oţelar care purta la şapcă un ochi pătrat de sticlă albastră.

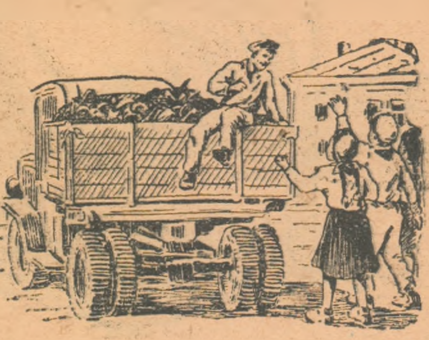

— Vedeţi? spuse el după ce privi în vizorul cuptorului prin gemuleţul lui albastru. Ceea ce fierbe acum în cuptor e fier de ăsta vechi, tăiat bucăţi. Amestecat cu alte materii ne dă fontă şi oţel pentru tractoare, motoare şi câte şi mai câte maşini de tot felul...Intorşi la şcoală, pionierii au povestit şi celorlalţi despre vizita lor. In mintea cuiva a încolţit un gând: „Ce-ar fi să strângem şi noi fier vechi şi să-l dăruim uzinelor". Gândul a început să capete viaţă. Curând după vizita dela şcoală, a plecat spre uzină o scrisoare în care pionierii spuneau că vor dărui uzinelor 500 kgr. fier vechi.

Şi au pornit la treabă. Era iarnă când au hotărît ei să adune fierul. Iţi îngheţa mâna în mănuşă numai când te gândeai să apuci metalul rece. Tare greu mai mergea. Grămada creştea încet, dar creştea. O bucată de ici, una de colo, veneau să se aşeze în fiecare zi pe stiva de fier.

Şi deodată, în Februarie s'a pornit viscolul. Zăpada a acoperit totul cu straturi groase, groase. De unde să mai strângi fier? Nu se mai vedea nici grămada aceea mare, dar apoi bucăţile răsleţe. „Ce ne facem cu angajamentul?" şi-au zis pionierii. „Muncitorii vor crede că nu suntem în stare să ne ţinem de cuvânt. Trebuie să facem ceva". Ar fi avut ei ce să facă, dar era tare greu de îndeplinit. Şi totuşi pionierii nu s'au lăsat bătuţi. După viscol, îndată ce zăpada a început să se topească, au pornit iar la treabă. Umblau ca furnicile peste tot. Până şi marginile satului le-au cutreerat. Maria Tănase, din detaşamentul 5, ştia încă din vară că pe acolo, în nişte gropi, sunt multe bucăţi de fier vechi. A pornit într'o zi să-l aducă împreună cu Domnica Petre, Elisabeta Mănase şi Dinu Alexandru. Şi grămada a mai crescut încă.

Intr'o zi muncitorii dela „23 August" au primit înştiinţare: „Veniţi după fierul promis!"

— „Ei, bată-i să-i bată de copii! Vasăzică s'au ţinut de cuvânt şi cu toată iarna grea nu s'au lăsat", ziceau muncitorii. Şi s'au dus. S'au dus să ridice 500 de kilograme de fier vechi. Când colo, în loc de 500, au găsit 2000 kgr.

Aşa au făcut pionierii unităţii nr. 4 din Fundeni. Pentrucă din pricina viscolului, n'au predat fierul la timp, au strâns cu 1500 kgr. fier mai mult decât promiseseră.

Din cele 2000 kg. fier vechi s'a şi turnat o şarjă. „Şarja pionierilor" au numit-o muncitorii dela uzinele „23 August". Fierul a fost topit la cuptorul electric nr. 1, şi împreună cu alte materii prime a dat oţel special. Din el s'au făcut 250 zale de tractor. Poate că unul din tractoarele care vor veni în curând să lucreze pe ogoarele din Fundeni va purta la şenile zale făcute din fierul adunat de pionierii din comună.

I. POPOVICI

La început de Mai, în grădină

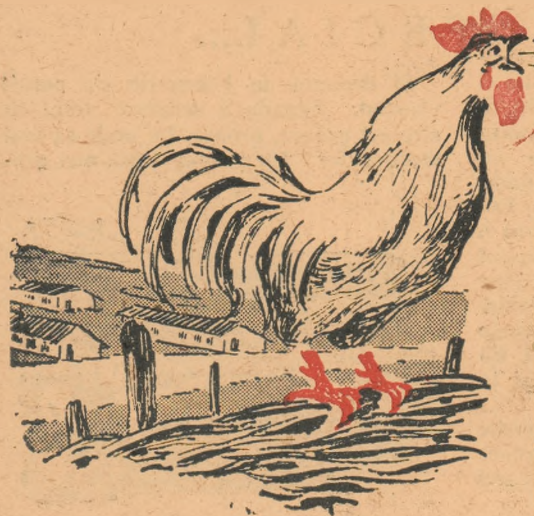
Răsăditul legumelor în câmp e o treabă frumoasă şi uşoară. Dar ea trebuie făcută cu grijă, cu răbdare... Numai astfel plantele vor prinde rădăcini puternice, vor extrage uşor din pământ substanţele hrănitoare şi vor rodi din belşug.

Planta trebuie scoasă din răsadniţă cu multă băgare de seamă, pentru a nu-i răni tulpina sau rădăcinile. (1) Apoi răsadul se plantează în gropiţe făcute dinainte cu plantatorul. In jurul răsadului se face un mic muşuroi. (2) Planta se udă cu o jumătate de litru de apă şi se leagă uşor de tutore, cu tei, rafie sau fâşii de pânză. (3) Ceva mai târziu, la pătlăgelele roşii se face copilitul, adică se rup copilii, lăstarii de prisos dela subţioara frunzelor şi ramificaţiilor tulpinii. (4) In vârf se lasă numai 1, 2 sau 3 lăstari. Astfel, lumina va avea putinţa să pătrundă mai bine la fructe, iar seva purtătoare de substanţe hrănitoare va merge direct spre fructe. Recolta va fi mult sporită.

Prin satul cu locuitori înaripați

Să nu vă mire acest titlu. Nu e titlu de basm ori de fabulă. Intâmplările pe care le veți citi sunt adevărate și locul unde se petrec există și el cu adevărat. Putem să vi-l indicăm precis, geografic. Se află pe un câmp larg din apropierea Aradului, într'o margine a șoselii ce duce spre Timișoara.

Iată satul! Pe masa verde a câmpului, așezate în ordine, ca niște cuburi de joc, douăzeci și ceva de case albe. După cărămiziul nepătat al acoperișurilor de țiglă îți dai seama ușor că satul nu-i prea vechi.

Vreți să știți și numele satului? Indată. E sectorul avicol al Gospodăriei agricole de stat Aradul Nou. Mai pe scurt: puierniță. Așa-i zic oamenii din gospodărie. Acum știți totul: „Satul" e o puierniță, iar „locuitorii înaripați" sunt găinile și cocoșii.

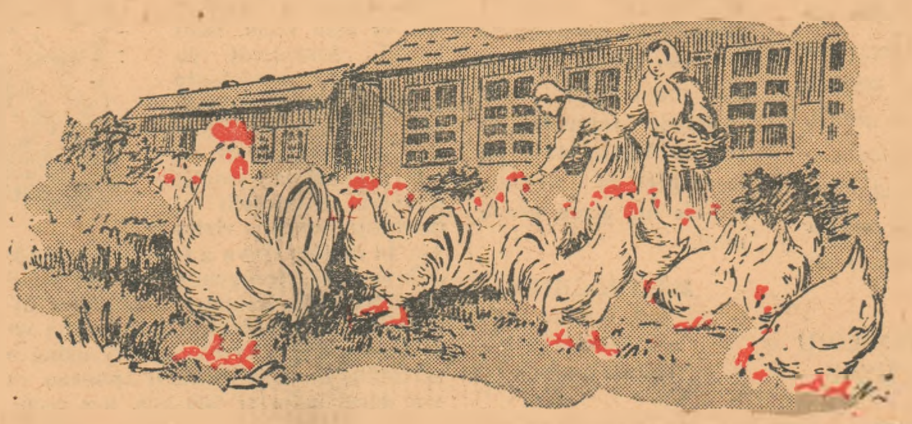
★

Fără 'ndoială, dacă găinile ori cocoșii și-ar putea alege domiciliul de capul lor, ar porni convoaie de orătănii din toate ogrăzile dimprejur, spre puiernița asta. Și cum să nu vină, când viață mai frumoasă ca asta nu poate exista pentru ele. Gândiți-vă și voi, casele în care se adăpostesc noaptea ori pe vreme rea, nu-s niște cotețe din cele de scânduri cenușii, putrezite, ci case adevărate din cărămidă, cu geamuri cât peretele. Li se spune „hale". In jurul lor sunt ogrăzi mari cu iarbă înaltă și pomi și jgheaburi cu felurite bunătăți: grăunțe și uruială, iar mai încolo vălaie cu apă limpede. Intr'un cuvânt: locuințe confortabile, mâncare bună și la ore fixe, curățenie desăvârșită și vizite veterinare periodice. Și-apoi, ce e mai important, teama cuțitului de bucătărie nu se pomenește aici, pentrucă găinile's ținute nu pentru supă, ci pentru ouă.

★

Fiecare sat cu obiceiurile sale... La puiernița asta nu se primesc decât păsări de rasa „Leghorn". Numele ăsta se recunoaște nu după acte ci după înfățișare. Dânsele, păsările de „Leghorn", sunt albe toate, ca zăpada. N'au nici măcar o pană de altă culoare. Doar crestele și picioarele sunt roșii ca focul.

Păsările mari stau în zece hale. Intr'o hală locuiesc vreo trei sute. Mai încolo alte zece hale. Astea-s pentru pui. Gospodăria are un incubator care dă fermei, în fiecare an, sute de păsări. La pui, halele seamănă cu niște cloști uriașe. In mijlocul încăperii e un cuptor cu două brațe lungi, ca niște aripi, prin care trece căldura. Sub aceste aripi cresc ghemotoacele galbene. După piuitul lor îți dai seama că se simt bine acolo, ca sub o cloșcă adevărată.

Printre hale se află ulițe pietruite, cu fântâni și cuptoare pe care se încălzește, iarna, mâncarea și apa.

Trebuie să aflați că pe-aici nu numai găinile sunt albe. Incepând cu hala și ogrăzile, fântânile și cuptoarele — până la halatele îngrijitoarelor și veterinarului, totul e alb.

★

Sirena unei fabrici din Arad anunță apropierea dimineții. Intr'o hală, un cocoș dă întâiul semnal: un cucurigu răgușit. E primul. Peste câteva clipe, din toate părțile răsună răspunsurile pintenaților. Din acest moment și până noaptea târziu, cântecul cocoșilor nu încetează. Vă dați seama ce înseamnă să auzi un cucurigu din vreo două sute de gâtlejuri de cocoș și cotcodăcitul miilor de găini...

Mai departe, tot în câmp, se aprind luminile la două case. Acolo sunt dormitoarele și cantina îngijitoare'or, vreo treizeci de femei harnice și voioase. (N'au nevoie de ceas deșteptător. Cele din hale îs destul de precise și sonore). Indată îmbracă halatele albe, mănâncă și pleacă spre satul păsărilor. Unele, cum e tovarășa Florica Gal, lucrează aici de mai mulți ani, și au îndrăgit așa de mult munca asta cu păsările că n'ar pleca niciodată în altă parte.

★

Pentru îngrijitoare ziua începe cu curățirea halelor. Orătăniile le întâmpină sgomotos și se răspândesc de zor prin curte. Deodată, ca la un semn, toate păsările aleargă la gard. Ce se'ntâmplă? Tovarășele Lizi, Kati, Florica și celelalte prepară la fântâni dejunul. Munca asta o respectă păsărimea prin tăcere generală. Mâncarea e gata. Ingrijitoarea intră în curte chemând: pui-pui... Și orătăniile aleargă puhoi, de le scapără pintenii, după îngrijitoare, la jghiab unde se deșartă mâncarea. O găină somnoroasă, auzind că s'a servit masa, își scutură somnul și merge să-și consume porția.

Apoi, până la amiază, păsările se plimbă prin ogradă. Din când în când vezi câte o găină care aleargă cotcodăcind spre hală și sare într'un cuibar. Indeplinește o treabă însemnată. Treaba pentru care e îngrijită așa de bine. Când se întoarce în curte, în cuibar rămâne un ou.

Uruiala din jghiab e îndestulătoare și gustoasă, dar nu strică să mai înghiți câte un gândac ori vreo râmă. De asta, toată ziua orătăniile scurmă pământul. Vezi câte un cocoș scurmând o groapă respectabilă, până dă de o râmă. Ah! Ce gustoasă i se pare. Dar ce-i asta? Un cap cu o creastă mare, zimțată, se pleacă în groapă, apucă râma și fuge cu ea. Ei, hoțomanul! Asta-i prea de tot. Merită o bătaie. Și cocoșul aleargă înfuriat după hoț. Il ajunge tocmai lângă gard. Se prevestește o bătaie S'au adunat lângă gard și curioși și bătăuși. Incepe bătaia, crâncenă. Hărmălaie... Cârâială... Prin aer sboară fulgi... Bine că bătălia a fost observată de tovarășa Lizi. O curmă cu un băț. Păsările se răspândesc. Lângă gard mai rămân doar penele și pricina bătăliei, râma, care nevătămată se pregătește să intre iar sub pământ.

Să vedeți ce întâmplare povestește tovarășa Florica Gal:

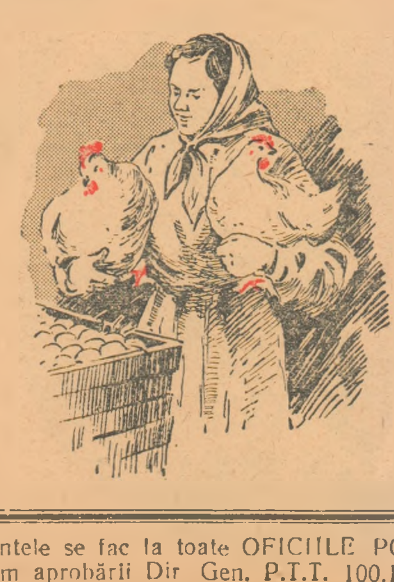
„Intr'o zi s'au făcut ceva schimbări pe-aici. Găinile de la o hală au fost mutate în altă hală, la o tovarășă care nu le îngrijea pe-atunci prea bine. Au stat ce-au stat găinile la tovarășa asta și după ce-au văzut că nu li-e prea bun traiul, într'o noapte s'au întors toate la vechea lor hală...".

Alteori, găinile fug fără motiv. Tovarășa Kati, o fată tânără și muncitoare, le îngrijește bine... și totuși, folosindu-se de o gaură din gard, găinile au tulit-o. Poate că au vrut să plece doar în vizită prin alte hale, ori să vadă dacă au sosit puii; oricum, au fost întoarse la domiciliu și au avut de îndurat mustrările tovarășei Kati. Apoi găinile s'au îndreptat și n'au mai plecat din hală, nici măcar atunci când au sosit puii, deși acesta e un eveniment mare în viața puierniței.

★

Tovarășa Klonițki e de multă vreme la puierniță și muncește cu multă tragere de inimă. Ține mult la păsări, pentrucă știe că oamenii muncii au nevoie de cât mai multe alimente. Și ouăle sunt tare bune și hrănitoare, mai ales pentru copii. Deseori ea împachetează ouăle în lăzile lungi, printre paie. De-altfel, muncește acolo unde e mai greu și se cere mai multă pricepere. La pui, ori la magazie, la controlul veterinar, ori la repararea unui gard stricat... Câtă bucurie are când numără ouăle pe care le trimite puiernița magazinelor din Arad. Erau zile când se trimiteau numai 80 de ouă... Acum nu mai sunt asemenea zile. In luna Martie s'au trimis 42.000 de ouă. Mai mult de o mie într'o zi! Și tovarășa Klonițki știe că vor fi zile, în curând, când vor trimite și mai multe. Sute de mii de ouă pe lună...

De aceea spune ea cu atâta siguranță: „N'om fi noi primii pe țară, dar pe regiune tot suntem!"

Șerban VOICU

Cunoașteți plantele acestea?

Așezând într'o anumită ordine prima literă a numelui fiecăreia dintre plantele desenate mai sus, veți afla numele unei alte plante, mult răspândită în țara noastră, bogată în vitamine, glucoză, dextrină...

Redacția: București, str. Academiei Nr 17 Tel. 3.84.31 — Administrația: 5 79.60. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar, conform aprobării Dir Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii